

Motion till riksdagen 2010/11:Sk269

av **Christine Jönsson (M)**

Begränsningar i fråga om pensionsförsäkringars förmånstagare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att begränsningarna i fråga om förmånstagare till pensionsförsäkringar bör ses över.

Motivering

Den 1 januari 1994 ändrades reglerna för pensionsförsäkringar så att även vuxna barn, över 20 år, kan insättas som förmånstagare till efterlevandepension. Tidigare kunde endast maka, make och sambo samt barn under 20 år få ut pengar från en avliden persons pensionsförsäkring. Om inga sådana fanns tillföll det sparade kapitalet försäkringskollektivet, det vill säga andra försäkringstagare i försäkringsbolaget.

Motivet till att utöka kretsen av förmånstagare 1994 var att pensionsförsäkringar skulle kunna konkurrera med det nya individuella pensionssparandet (IPS), i vilket det sparade kapitalet tillfaller de efterlevande eller pensionsspararens dödsbo.

I nu gällande inkomstskattelag finns bestämmelser som reglerar vilka som får komma i fråga som förmånstagare till en pensionsförsäkring. Reglerna gäller såväl privata försäkringar som tjänstepensionsförsäkringar. I dagsläget är det make, maka, sambo (inklusive före detta makar och sambor), barn och makes och sambos barn.

Det innebär att t ex barnbarn och syskon, eller andra familjemedlemmar, inte får komma i fråga som förmånstagare. Konsekvensen blir en kraftig inskränkning av många medborgares frihet. Exempelvis kan ensamstående utan barn inte sätta in någon förmånstagare, vilket med tanke på att det rör sig om ett privat sparande är orimligt. Dessutom skulle en situation kunna uppkomma där försäkringstagaren får låta pengar gå vidare till sambos barn, men

Fel! Okänt namn på

inte till sina egna barnbarn eller till syskonbarn, vilket kan vara aktuellt om eget barn avlidit. Om av lagen godkända förmånstagare saknas försvinner pengar rakt in i försäkringskollektivet.

Ett annat exempel är att när en ensamstående man dör och efterlämnar barnbarn efter avlidet barn har detta barnbarn inget efterlevnadsskydd. Många lever idag som ensamstående där personer utan släktskap utgör den viktiga familjebildningen.

Det är min uppfattning att staten inte skall ha synpunkter på vem som är förmånstagare. Staten skall inte heller ha synpunkter på familjebildning. Den som väljer att leva ensam och utan barn skall inte diskrimineras. Staten skall inte heller bidra till att vissa familjemedlemmar diskrimineras. Varför skall exempelvis sambos barn kunna bli förmånstagare, men inte eget barnbarn eller syskonbarn?

Regeringen bör därför se över reglerna för förmånstagare.

Stockholm den 25 oktober 2010

Christine Jönsson (M)